

811 A 8

Aften 11. Febr. 1831.

M. S. J.

Jag har ofte tallagt mig omkr. Maugel paa
Roskilde til at tale om, men bryde vel ofte samme
gjort alt over Maugel paa Forsen til at tale i sin
ordn. Kreds, der, som tidne den er, dog er saa fort i
Aandvormslognesod, at jeg gitter gad tale i suprof.
ficed ~~hæder~~ ^{hæder} ~~hæder~~. Den gang begyndte jeg, daen fort
idet med den foodine blomst der saa ~~syd~~ ^{syd} pga. Moga
over Maugel paa Hof; jeg begyndte, saadt at seje, men
ikke smækkedes sic Kunden George abroner, tæt alt for
dommer mig, nu al jeg findte pratene midt forskelligt
jeg gjor, midt hvilket jeg hæder antog mig. Saadst
til almoechteg, daen fort i vore Bethagtsmængder. Men
hvor var alt nu jeg ~~dog~~ ^{og} alt var midt mig ~~rig~~ ^{old} old
almen - jeg ledet voa at m. J. han ejdede, og man maa
nu, som en af mine Præster sagde tabba Christ at Det
forolden var bedst en kon frammede Europæiske fort at Lund
nu forsvor sig Modersmaal, der allere ofte med blie
vi - men jeg ugleg saadst i en slægt Bog ~~og~~ ^{og} vedvarende
det vil seje, Gaadepræst - Mich Almen, fort dog nogen
at Hans til alt, at denne Gang saa rigt, at jeg er fordig
at drukne i det - alt er nemlig: Moder, jeg øgten
at tale om. Og nu kom m. J. fort at en jeg samle
te Minde og si ting i Janus Minde skæd jeg illa
i ~~hæder~~ ^{hæder} Europæiske saa indsaet over atter Doktorer, der var
gjort blodet, ider Joseph Europa fra Napoleons,
Scandinavien til Cavafide Italien, man der Fjernemis
fraan i Præstet, Højer og i den sun Engelske Armen
Engelandes hovedmægtig London. Alt vi Moder og
Minde saa i Skænegruppen Vor saon vidt skæfta og
annenførmens allt omkr. Døden som infallige fore skæfta
evig - men alt er illa der ubejor Maugel Maria.
Fores af bloddræbber jeg i min Levetid gav fast,
saar jeg ubejdlig vidt tale om - nemlig: God alle familier

? Efter jeg vrimalignit
regnen i den Særlig fort
vogn af m. J. he
tilført, i den fordi
at de goon i High
nob, men fordi de
nodig med hør
en gæve af en
græsflæse og.

hvor Esten og Dommølen - Kappmøllen og Solfabri - fæl-
og Comr Jørl - Svarta og Conrige Hjørne - Skægtahus
og Indiuln; - se man dog, at faad Hjørne, i det
bunsgarnift og i Gravhirdags - Salmenøgen og indgående
fau Minnen lega tilgengelig for Gnoe aber vogte
sig i os i morn frømmer alleo min Bixas, gjordt Jø-
mønne lega Sævælvæn i mørk Alloungpræst, fæl
under præstendr og npræstendr Gaarlaun. Det er
fæl sagt illa dæm Modra - faa vigen at ved med
morm for en Jøgært Fæstel - og i dæm Minnet
vil besættet mig mid. Det er en anden ⁸⁰ sort af en
fægærtigom Fræfjærd, som vi vil broder men blot
enom; ligi fær Enar, ja fær Daga viled illa morm
Selvæltægn for Taler om modigtilsætning, Mod.
Krologin, Modpolitik, Modepatriotism, Moderna Dob.
Modadysd o. s. m.

Se gamle Græs Definitorijffelopgin mid Læg,
Mauds tala, og definitorium fæl nem lega faa vigtig
fæl over en bort. Nu fælde man iferd for Læg Mauds
væl. Quædum fæl gal Mauds Enar. Se af morn Doge
acer besættet Nataffilaføgan for Læg. Folgeværd Etterdr
eller akt quædumvældig Købier. "Vindue er en retværdig Gud,
men mænd Gud er værdig fræga, Mænster er af Gud forgyldt Gud, Gud skræms af Mænster,
færgærtinde Gud i nu Bælgmand Pæg - Gud er en enk og en ung Gud, en ørken og en bæl Gud, et
fest er vel mænd varet quædumvæld - et Mænster, fæl Gud, en bæl varet et Mænster, fæl Gud, en
værdigke af fæl frem - Gud er en væl rosano, fæl Gud, en bæl varet illa fæl varet i dæm væld",
men ~~et~~ et fæl nem quædumvældig vige ob, vbi forfæst akt i - Modigtilsætning

er en Mæglik, bræs Mægfil; og ob, vbi mæla bræga Sonnustæ
fæmpes mod Nønn af Rationalehus - i Grundtvig et Jæders
namn. Ratio - Sonnustæ - vbi bæf Dr. Guds Gorr fæl allæa
fæl sig i Høvæt og væd sig bæd væt en Domme, næ
sæjjælt i Eooga, vbi fært for ob fælæg Læg fæl Reima-
væsæ, Jerusalæmer, Reinholder, Zælætæffere og Dæst-
holmer. Fædte, gænna en icke dræ mædgrændæn Jarow.
Mængotællion en for ob bræga Grundtvigs Ord, dog xi
fæl Gud am vbi fælæg Fælætdæga, vbi Smøba i Gad.
Drægæs haad i Hældægæ. Modepatriotism en
et Købier i en Nævælæppen der er vba Dægæts væligh
Aoi fra smød hænk Hænder oldet og bæw æræn sig

kompaftid rimde i et Døgn. Modersmæd er
et lige soe iefladighed af Ærø, tilbider af Dogdrivere:
Societeter, der findes efter Dog og Nørrejæret og
Lynggårdet, der også lige jævnt nuot den forste Ærø
er saue, men uelvældende hovedstaden, der igeve for:
drenses i et nogen tollade rett et andet, indtil
men overfor ~~lynggård~~^{lynggård} af Lænne og Ærø. — Mod
er — ja det er et gresseligt Monumtum af den ære,
et fint løst Sandstøv, som en af Demperstilleret af Mod-
ersmæd og Modersmæd, Modersmæd, Modersmæd de.
med anden Ord, en mæsterat ~~lynggård~~^{lynggård}, der for jegal den gæn-
sa Ærø og Oprigiggen med den gamle ~~lynggård~~^{lynggård} Børne-
tædom for Ærø, og Broderen omringet af den Mæng-
de tilbundne Ærø, som augen tørke, og ~~lynggård~~^{lynggård} ~~F~~ Smidet
men nu af den Dogt forstyrrelse, at Broderen
gænde efter sijen Mistomindige ~~lynggård~~^{lynggård} Børne, og gænsekædet
førmer sig, som gænla Broderen Præhl vedvælde sig, i ~~lyng-~~
famal Guimod nu frødig afgrindt, alten, for at bringe
Bog: W. N. N. Ord, at hjelme og få vidom fort.
Nu fort jeg ala brogh andet af Modersmæd, der
vælt hælfte, og — min saltefr er til fred. Bond
at sige, blom jeg ligesom gærd om Ærø med denne ~~salte~~
— man selo mæla Ærølou for Hægry, for for ~~salte~~
Gæn, sige Brodyngot. Det fordelou mig salent for en jeg
man mid i Ærø — og jeg gært i ~~salte~~^{salte} og fældt mig
fæst. Fæd ring at jeg fort at fæst Broder, smortoajg fort
fiddruði Mand, Mand ~~fædd~~^{da} fædd ubænegrlegt mid Ord: ~~F~~ ^T ^{Salte} ^{salte}
nu af den rimende Broder, og blomme ala fæster i ~~salte~~^{salte}
Hægge som i Ærø.

Dagen, den 11 Februar, var fældta ob jævnen, fort for
mange af sine æden Broder formindre i ^{Lænne} ~~Ocen~~,
men da fort inden ^{Lænne} ~~Ocen~~ gænner ob ^{dogdriven} ~~lynggård~~ ^{lynggård}
at, ~~lynggård~~^{lynggård} ob man ingen af moders ~~lynggård~~^{lynggård} ~~lynggård~~
Den Dog i Dog Læn mid bled frindring ~~mid~~ sin
nu bion og joab af Broder mid den andrey, og ~~lyng-~~
mædga gænne loun ob endnu moagn af de gænler
og gænledags glæder. Den fort for mig ala Dog
en Fordobbelte Interupt. Min gænla Læn gænk i Dog
Fædt fil 82de Aar, ou for gænk loun; Den fort ala nu

Friden ~~var~~ i skum ægmodens Hjælde - Jon brøndte
sin gærldogt enor til det fæste, og da hæde han,
og han var nu blod hørdfindt i Græsse - End nu
fors Nør! - Det var og noth Gudabets Fodpledag;
i 18 Bow gav skum mon Mater Elikiel givende os
menige tilfælde dog, og modt albras Modre
hængede lid i skum ~~ægmodig~~ læge ~~stædt~~ af ~~ægmod~~, nu som endnu
skum hænne. - Afstundes Indfærd - ja for hænne og hænne
er skum Dog nu fandt hæfdeg, og formidlets gom ~~ægmod~~
for os alle hænne. Dønghab var se efter Modren -
det fæstendt se med lidet, og en ~~hænne~~ drogoa.
Utdræmmelig moede jeg for min del mørk,
om jeg se vaa ~~hænner~~ alt for God, at genn
Adgang til en Goo Birds, i smicke Lidens
Modredærliggæder se længe ind, og smer på
hændene findes et Al ejl, nuor alt endnu
for vi bagage ung. - Gid Gudabel Læge
modroleg modtoga sin Allcoorblaana Bon
mik - gid skum Dog for mon Hænne Werner.
Som for os alle, endnu læge, læge mordet
skur gamle Gædredag!

o

Læge

13. W.H. Blæsies
Fædredag saunt
Gudabets Blæsiesdag!